

man have et Exempel, som ligger noget nærmere; men som rigtignok ogsaa forekommer mig at være affrækkende, kan man see hen til Eideren. Der ere Forholdene ulige gunstigere end ved Graadhyb; der er 1 Fod mere Vand, Vandet stiger og falder der 2 Fod mere, og der er altsaa ved Høivande 3 Fod dybere Vand. Der er dernæst et rigt Opland, som er særdeles egnet for directe Udfisning af Kreaturer, men dog er det klart, at man ikke har havt den tilsigtede Nytte af Anlægene der. Der er anlagt en Jernbane til Tønning og indrettet Anlægsbroer, men med Undtagelsen af de Dage, da Kreaturudførsel finder Sted, ligger det Hele stille. Jeg kan ikke tænke mig noget Sørgeligere end at komme til Tønning, at være næsten den eneste Passager paa Jernbanen, og at see den hele Indretning liggende stille. Man siger saa ofte, at der bør gøres Noget for de fattige Egne ved Vestkysten, og dette erkjender jeg for at være fuldkomment berettiget, men det maa da være ved Noget, som kan være til virkeligt Gavn; det hjælper ikke at udgive en stor Sum Penge, uden at faae den tilsigtede Nytte deraf. Jeg kan derfor ikke troe, at det vil være rigtigt at udgive 600,000 Rbd. til et Havneanlæg, hvoraf der i den nærmeste Fremtid hverken directe eller indirecte kan høstes nogen Nytte.

Madsen: Det Spørgsmaal, som her staar paa Dagsordenen om Anlæggelse af en Havn paa Vestkysten af Sjælland, har i mange Aar interesseret Befolkningen i denne Egn i en overordentlig Grad, men hidtil har det hovedsagelig kun været rettet dérhen, om det ikke var muligt ad privat Vej paa Vestkysten at tilveiebringe en Nødhavn eller en anden god seilbar Havn. Der har, som bekendt, været et Sted udpeget paa Vestkysten søndenfor Limfjorden, nemlig ved Ringkjøbing, hvor man en Tid havde et nogenlunde godt Haab om, at en saadan Nødhavn vilde blive gennemført ved privat Entreprise, men dette Haab er nu svækket, og om det end ikke ganske er dræbt, er Foretagendet vistnok udsat i en meget lang Tid. Jeg har ikke aldeles tabt Haabet om Muligheden af, at der kan blive anlagt en Nødhavn ved Ringkjøbingfjord, thi,

som bekendt, er der paa det Sted, hvor denne Havn har været foreslaaet anlagt, en betydelig Dybde, saavel i Havet som i Fjorden ind til Klitterne. Denne Dybde har der været i Mandes Minde, og den holder sig vistnok den Dag idag, men Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet vilde blive, naar Klitterne bleve gennemstaarne, har stillet sig iveien, og Mange ere vegne tilbage af Frygt for, at forandrede Naturforhold da vilde indfinde sig. Jeg antager, at der ikke for Tiden kan være Tale om en Havn ved Vestkysten, gennemført ved privat Entreprise, og jeg troer derfor, det er nødvendigt, at Regeringen og den lovgivende Magt tage det Spørgsmaal under alvorlig Overveielse, om det ikke nu er paa Tiden at begynde et eller andet Sted med en Havns Anlæg. Da Sagen ikke kan gennemføres ved privat Entreprise, og da en Havn paa Vestkysten vistnok er nødvendig for den hele Egnns Fremkomst, kan sikkert Ingen have Tvivl om, at Staten bør træde til for at gennemføre et saadant Anlæg. Det foreliggende Forslag gaaer ud paa Anlæggelsen af en Havn ved Fjans Dyb, men den ærede sidste Taler (Schønheyder) har fræmstillet flere Vanskeligheder ved denne Havns Anlæg, som — det skal jeg gjerne indrømme — kunne have en betydelig Vægt. Han har fremhævet Nødvendigheden af et Fyrskibs Anlæggelse ved Indsejlingen til Fjans Dyb og ligeledes det Farlige, der var i det i Nærheden deraf beliggende Horns Rev, men jeg vil spørge ham og Enhver, om de da kunne udpege et andet Punkt paa Vestkysten, hvor der kan findes en bedre Havn end paa dette Sted? Jeg svæver ikke den Illusion, at man her skulde kunne anlægge et lille Hamborg, eller at denne Havn skulde kunne trække Handelen til sig fra Kjøbenhavn og Nerne, men jeg troer, at Nødvendigheden af en taalelig god Havn her er saa stor, at der, naar en vestlig Rængdebane bliver anlagt, absolut maa være en Havn, medens jeg ikke kan finde noget andet Sted, som jeg kan indsee er bedre stikket dertil end netop Havnen ved Sted, nemlig den, at naar Skibene først komme over Grunden, den saakaldte Skalling, er der et godt Dyb indenfor, et roligt Vand